

عنوان مقاله:

نسبت انسان و جهان در اندیشه هایدگر

محل انتشار:

دوفصلنامه هستی و شناخت، دوره 6، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

عبدالله نیک سیرت - استادیار گروه فلسفه و حکمت اسلامی، دانشگاه شهید چمران اهواز، خوزستان، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از مهم‌ترین فیلسوفان اگزیستانسیالیست نامدار آلمانی در سده بیستم «مارتین هایدگر» است. بنیادی‌ترین پرسش از نگاه هایدگر، پرسش از «هستی» است که متأسفانه همواره به دلیل توجه بیش‌ازحد به هستندگان به‌جای هستی، مورد غفلت قرار گرفته است؛ ولی این پرسش تنها از راه بررسی و شناخت تنها پرسشگر هستی، یعنی «دازاین» انجام‌شدنی است. منظور از دازاین، وجود انضمامی یا «در جهان بودن» است؛ ولی مراد از «جهان» نیز، عالم اشیای فیزیکی یا جهان پیرامون ما نیست، بلکه مراد از آن، دل‌مشغولی‌ها و دل‌بستگی‌های ما است که برخلاف پندار رایج، نه‌تنها تقابلی با انسان ندارند، بلکه ذاتاً آن روی سکه وجود آدمی و درنتیجه از وجود وی جداناپذیر هستند.

کلمات کلیدی:

هایدگر، جهان، انسان، وجود/هستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130532>

